

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 15C/130/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115207674
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8115207674.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: P. L., O.. XX.XX.XXXX, V. Y. XX, XXX XX P., právne zastúpený: JUDr. Michal Feciľak, advokát, so sídlom Jesenná 8, 080 01 Prešov, proti žalovanému: Mesto Prešov, so sídlom Hlavná 73, 080 01 Prešov, právne zastúpený: JUDr. Alojz Naništa, advokát, so sídlom Sládkovičova 8, 080 01 Prešov, o náhradu za užívanie nehnuteľnosti, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 8.237,68 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne

- zo sumy 7.541,91 Eur od 28.3.2015 až do zaplatenia,
- zo sumy 210,67 Eur od 14.8.2015 až do zaplatenia,
- zo sumy 485,10 Eur od 4.8.2016 až do zaplatenia

a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 81,70 % a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške týchto trov.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu 30.3.2015 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu 7.752,58 Eur s 8,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 7.541,91 Eur od 6.3.2015 do zaplatenia a 8,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 210,67 Eur od 30.3.2015 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Na návrh žalobcu súd pripustil zmenu petitu žaloby v znení, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 12.257,98 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 7.541,91 Eur od 6.3.2015 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 210,67 Eur od 30.3.2016 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 4.505,40 Eur od 7.7.2016 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Uznesenie pripúšťajúce zmenu petitu žaloby nadobudlo právoplatnosť 10.8.2016.

1.1. Žalobca žalobu zdôvodňuje tvrdením, že je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti: parcely M. W. Č.. XXX/X - orná pôda o výmere 266 m2, nachádzajúcej sa v kat. úz. F., zapísanej na G. Č.. XXXX, ktorú nadobudol do vlastníctva na základe kúpnej zmluvy z 19.12.2006, vklad vlastníckeho práva povolený X. XXXX/XXXX zo dňa 28.12.2006. Dňa 03.02.2014 nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie Okresného úradu Prešov, katastrálneho odboru č. C ROEP 30/2013/Pe z 30.12.2013 na základe ktorého došlo k rozdeleniu pôvodnej parcely M. W. Č.. XXX/X - orná pôda o výmere 266 m2 na novovytvorené parcely M. W. Č.. XXX/X - orná pôda o výmere 111 m2 a M. W. Č.. XXX/XXX - orná pôda o výmere 129 m2. Na pôvodnej nehnuteľnosti a teraz aj na novovytvorených nehnuteľnostiach sa nachádza inžinierska

stavba - pozemná komunikácia, ktorá je podľa vyjadrenia žalovaného z 18.01.2007 v jeho vlastníctve. Žalobca sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia z dôvodu užívania nehnuteľností vo výlučnom vlastníctve žalobcu, na ktorých sa nachádza stavba pozemnej komunikácie vo vlastníctve žalovaného, čím vykonáva právo nájmu cudzej veci, bez platnej nájomnej zmluvy. Užívanie cudzej nehnuteľnosti bez platnej nájomnej zmluvy zakladá bezdôvodné obohatenie. Výška náhrady sa pre tento prípad odvodzuje od prospechu, ktorý získal plnením bez právneho dôvodu účastník, majúci za povinnosť majetkový prospech vydať. Uplatnený nárok vyplýva zo znaleckého posudku znalca C.. U. C. č. 26/2014. Žalobca ďalej poukázal aj na to, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom medzi podnikateľom pri jeho podnikateľskej činnosti a územnou samosprávnou jednotkou pri zabezpečovaní verejných potrieb, čím dochádza k bezdôvodnému obohateniu a na uvedené je potrebné aplikovať prednostne Obchodný zákonník. Uvedené sa vzťahuje aj na otázku prípadného premlčania nároku, kde je potrebné aplikovať štvorročnú premlčaciu lehotu.

1.2. Žalobca tiež poukázal na konanie vedené na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 13C/217/2008 vzťahujúce sa k identickej nehnuteľnosti, kde súd však nepripustil zmenu petitu žaloby, preto si žalobca uplatňuje nárok v tomto konaní.

2. Žalovaný v písomnom stanovisku súdu doručenom dňa 27.08.2015 uviedol, že za sporné obdobie neužíval pozemok bez právneho dôvodu. Citoval zák. č. 66/2009 Z.z. o niektorých opatreniach pri majetkoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon), kde v ust. § 1 je upravené usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami. V súlade so zákonom o majetku obcí prešli do vlastníctva obce stavby ako miestne komunikácie, kultúrne domy a ďalšie stavby. Z ust. §§ 2 a 3 cit. zák. vyplýva spôsob usporiadania vlastníckych vzťahov k takýmto pozemkom pod stavbami. Žalovaný dôvodí predovšetkým tým, že v zmysle ust. § 4 cit. zák. bolo zriadené vecné bremeno na základe zákona. Vecné bremená zriadené na základe zákona sú chápané ako určitý druh verejnoprávneho obmedzenia vlastníka nehnuteľnosti, pričom toto obmedzenie je výrazom prevahy verejného záujmu vzťahujúceho sa k určitej prevádzke alebo zariadeniu, nad záujmom jednotlivca a nevyžaduje si súhlas dotknutého vlastníka. Vecné bremená zriadené na základe zákona majú špecifický režim upravený verejnoprávnymi predpismi, na základe ktorých boli zriadené. Aj keď majú nesporný verejnoprávny prvok daný spôsobom ich vzniku a účelom, nemožno prehliadnuť, že majú aj významný prvok súkromnoprávny. Občianske právo definuje vecné bremeno ako právo niekoho iného než vlastníka veci, ktoré ho obmedzuje tak, že je povinný niečo strpieť, niečoho sa zdržať, alebo niečo konať. Záonné vecné bremená tento charakter majú tiež. Ich režim ale nie je celkom totožný s režimom zmluvných vecných bremien, lebo sa riadi špeciálnou úpravou právnych predpisov, ktoré upravujú činnosti, na ktorých prevádzkovanie vznikli. Nejde ale o úpravu komplexnú, vylučujúcu použitie aj všeobecnej úpravy občianskeho práva o vecných bremenách. Preto pokiaľ špeciálne predpisy nemajú zvláštnu úpravu, riadi sa ich režim všeobecnou občianskoprávnou úpravou. Z ust. § 151n ods. 3 OZ vyplýva, že nositeľ oprávnení z vecného bremena je povinný znášať primerané náklady na zachovanie (údržbu) veci zaťaženej vecným bremenom a na jej opravy. Zásadne teda nemožno užívať vecné bremeno celkom bezplatne, ale za odplatu, ktorá zahŕňa výdavky spojené so zachovaním veci a jej opravami. (žalovaný odkázal na nález ÚS ČR PL.ÚS 25/04) S poukazaním na vyššie uvedené vzniklo účinnosťou zákona č. 66/2009 Z.z. k pozemku pod stavbou vo verejnom záujme zákonné vecné bremeno a až do vykonania pozemkových úprav patrí vlastníkovi náhrada len v súlade s ust. § 151 ods. 3 OZ (žalovaný zrejme myslel § 151 n-p OZ). Ďalej žalovaný uviedol, že právo na náhradu za vecné bremeno sa premlčuje vo všeobecnej trojročnej dobe, pretože ide o nárok z práva, ktorému korešponduje vecné bremeno. Navrhol žalobu zamietnuť a priznať náhradu trov.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, listinnými dôkazmi G. Č.. XXXX, kat. úz. F. z 29.12.2006 a z 05.03.2015, rozhodnutím Okresného úradu Prešov, katastrálneho odboru č. C ROEP 30/2013/Pe, listom Mesta Prešov z 18.01.2007, znaleckým posudkom č. 26/2014 C.. U. C., doplnkom č. 1 k znaleckému posudku - znaleckému úkonu č. 13/2010 znalecký úkon č. 55/2016 Slovenskej technickej univerzity v Bratislave, stavebným povolením z 14.3.1983, Kolaudačným rozhodnutím z 12.2.1992, oboznámil sa s písomnými stanoviskami oboch strán sporu, rozhodnutiami súdov SR a ČR, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil:

3.1. Žalobca je zapísaný ako vlastník parcely M. W. XXX/X - orná pôda o výmere 266 m², kat. úz. F. na G. Č.. XXXX. Nehnuteľnosť nadobudol na základe kúpnej zmluvy uzavretej dňa 19.12.2006 od predávajúcich Y. G., L. M. a L. M.. Kúpna cena nehnuteľnosti bola dojednaná na 132.200,-Sk. V zmluve

je uvedené, že žalobca pozná stav predávanej nehnuteľnosti, nemá k nemu žiadne výhrady a kupuje ju v stave, v akom sa nachádza. Vklad vlastníckeho práva bol povolený pod X. XXXX/XXXX dňa 28.12.2006.

3.2. Rozhodnutím Okresného úradu Prešov, katastrálny odbor č. C ROEP 30/2013/Pe z 30.12.2013 došlo k rozdeleniu pôvodnej parcely M. W. Č.. XXX/X - orná pôda o výmere 266 m² na novovytvorené parcely M. W. Č.. XXX/X - orná pôda o výmere 111 m² a M. W. Č.. XXX/XXX - orná pôda o výmere 129 m². Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 03.02.2014.

3.3. Na pôvodnej nehnuteľnosti parc. M. W. Č. XXX/X - orná pôda o výmere 266 m² a teraz na novovytvorených nehnuteľnostiach parc. M. W. Č.. XXX/X a XXX/XXX vo výlučnom vlastníctve žalobcu sa nachádza inžinierska stavba - pozemná komunikácia, ktorá je vo vlastníctve žalovaného.

3.4. Mesto Prešov v odpovedi na žiadosť o poskytnutie informácií listom z 18.01.2017 ohľadom nehnuteľnosti vo vlastníctve evidovanej na Katastrálnom úrade Prešov, Správa katastra Prešov, zapísanej na G. Č.. XXXX, kat. úz. F., parcela M. W. Č.. XXX/X - orná pôda o výmere 266 m², na ktorej sa nachádza inžinierska stavba - cesta, či táto inžinierska stavba je vo vlastníctve Mesta Prešov, či je zaradená do siete miestnych komunikácií, pokiaľ áno kedy bola zaradená a kto o tom rozhodol Mesto Prešov odpovedalo, že predmetná nehnuteľnosť je súčasťou komunikácie, ktorá bola vybudovaná ako investícia súvisiaca so stavbou III/06810 Prešov - vysielateľ, privádzač na D1 Prešov - Ličartovce. Jej investorom bola Okresná správa ciest Prešov. Komunikácia je verejnou obslužnou komunikáciou a je súčasťou siete miestnych komunikácií. V roku 1992 bola stavba odovzdaná do užívania vtedajšiemu správcovi miestnych komunikácií Správe a údržbe mestských komunikácií Prešov. Stavba - verejná miestna komunikácia je vo vlastníctve Mesta Prešov.

3.5. Zo znaleckého posudku č. 26/2014 C.. U. C. na stanovenie všeobecnej hodnoty ročného nájmu pre obdobie rokov 2006 až 2014 vrátane, metódou porovnania za užívanie pozemku na G. Č.. XXXX, kat. úz. F. súd zistil, že všeobecná hodnota ročného nájmu predmetnej nehnuteľnosti bola v období rozhodnom pre toto konanie od 13.12.2012 13,35 Eur/m²/rok, 3.551,24 Eur/rok/2012, 2013, 2014. V roku 2014 však nehnuteľnosť bola zapísaná v nižšej výmere 240 m², čomu zodpovedá výška nájmu 3.204,12 Eur. Pre výpočet všeobecnej hodnoty nájmu bola použitá porovnávacia metóda z dôvodu, že je ako metóda najmenej skresľujúca výslednú hodnotu v zmysle metodiky výpočtu všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti a stavieb, ktorú vydala Žilinská univerzita v roku 2001.

3.6. Z predloženého výpisu zo Živnostenského registra žalobcu P. L. - N. s miestom podnikania Prešov, L. XXXX/X súd zistil, že okrem iného žalobcovi dňa 18.4.2005 vzniklo oprávnenie na podnikateľskú činnosť prenájom nehnuteľnosti (pokiaľ sa popri prenájme poskytujú aj iné než základné služby spojené s prenájmom) a správa nehnuteľnosti - zabezpečenie služieb potrebných na prevádzku, údržbu objektov, zariadení, budov a stavieb.

3.7. Žalobca v písomnom stanovisku doručenom súdu 4.2.2014 uviedol, že názor právneho zástupcu za žalovanú stranu o užívaní nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu na základe zák. č. 66/2009 Z.z., teda že ich neužíva bez právneho dôvodu je právne nesprávny, keďže v zmysle § 4 ods. 1 cit. zák. platí, že právo zodpovedajúce vecnému bremenu vzniklo podľa tohto zákona len za podmienky, že išlo o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov. V danom prípade inžinierska stavba nebola povolená podľa platných právnych predpisov, keďže právni predchodcovia žalobcov - ako vlastníci predmetných nehnuteľností, na ktorých sa teraz nachádza stavba pozemnej komunikácie vo vlastníctve žalovaného, nikdy nedali súhlas k zastavaniu ich pozemku. Aj z odôvodnenia rozsudku KS Prešov 9Co/42/2010 vyplýva, že ak stavby postavené (v predmetnom konaní na parcele KN C 1518/34) boli postavené bez súhlasu vtedajšieho vlastníka pozemku, jedná sa o neoprávnené stavby v zmysle § 135c OZ. „Tak, ako už bolo konštatované, pokiaľ niekto zriadi na cudzom pozemku stavbu bez toho, aby mal k tomuto občianskoprávne oprávnenie, jedná sa o stavbu neoprávnenú, a teda o neoprávnený zásah do vlastníckeho práva vlastníka pozemku. To platí aj v prípade, že neoprávnenú stavbu zriadila pred 1.1.1992 tzv. socialistická organizácia.“

3.8. Žalobca predložil súdu kópiu zápisnice z konania 13C/217/2008, v ktorej poukázal na výpoveď svedka L. M. dňa 19.10.2009, kde tento výslovne uviedol, že nikdy nedával súhlas na to, aby tam takáto cesta stála. S touto požiadavkou za nim nikto neprišiel.

3.9. Nakoľko v priebehu konania súd pripustil zmenu petitu žalobného návrhu uznesením č.k. 15C/130/2015-209 z 28.7.2016, predmetom konania sa stal aj nárok od 1.4.2015 do 30.6.2016.

3.10. Žalobca predložil súdu doplnok č. 1 k znaleckému posudku - znaleckému úkonu č. 13/2010, znalecký úkon č. 55/2016 Slovenskej technickej univerzity v Bratislave, Stavebnej fakulty, Ústavu súdneho znactva pre konanie 13C/217/2008. V zmysle predloženého znaleckého posudku z neho znalecký ústav stanovil všeobecnú hodnotu nájmu pozemku parc. M. W. Č.. XXX/X - orná pôda o výmere 266 m², ktorej užívanie je predmetom sporu v tomto konaní, v roku 2009 vo výške 13,90 Eur za m² pozemku ročne. Pre spracovanie posudku bola použitá metóda porovnávacia ako najvhodnejšia pre

stanovenie všeobecnej hodnoty nájmu, nakoľko je znaleckým odhadom najpravdepodobnejšej ceny ku dňu ohodnotenia, ktorú by táto mala dosiahnuť na trhu v podmienkach voľnej súťaže, pri poctivom predaji, keď kupujúci aj predávajúci konajú s patričnou informovanosťou i opatrnosťou a s predpokladom, že cena nie je ovplyvnená neprímeranou pohnútkou.

3.11. Z rozhodnutia Mestského národného výboru v Prešove zo dňa 24.8.1982 č. Vyst. 771/82-Kc vyplýva, že Okresná správa ciest Prešov podala dňa 8.2.1982 návrh na vydanie územného rozhodnutia o umiestnení stavby III/06810 Prešov - vysielač, privádzač na D1 Prešov - Ličartovce. Vzhľadom na výsledky konania Odbor výstavby a územného plánovania MNV vydal územné rozhodnutie o umiestnení stavby. Pre umiestnenie a projektovú prípravu stavby sa stanovili podmienky v rozhodnutí špecifikované. Zoznam osôb, ktorým bolo uvedené rozhodnutie dané na vedomie neobsahuje mená vtedajších vlastníkov.

3.12. Dňa 14.3.1983 bolo pre inžiniersku stavbu vydané stavebné povolenie, v ktorom v bode 5 bol súhlas na realizáciu stavby podmienený usporiadaním do začatia prác majetkoprávných vzťahov pre prvú etapu a potom podľa dohodnutého termínu GP i pre druhú etapu stavby so všetkými vlastníkami, správcami inžinierskych sietí, ako aj s užívateľmi ostatných nehnuteľností.

3.13. Dňa 12.2.1992 bolo Obvodným úradom v Prešov č. ObÚ-PD-2113/1991 vydané kolaudačné rozhodnutie, ktorým Obvodný úrad Prešov povolil užívanie stavby III/06810 Prešov - vysielač, privádzač na D-1. V odôvodnení sa uvádza, že po vykonaní ohliadky dňa 3.10.1991 stavebným úradom je zrejmé, že stavba vyhovuje právnym predpisom.

3.14. Právny zástupca za žalobcu doručil súdu dňa 12.1.2017 písomné stanovisko, v ktorom poukázal na znenie ust. § 4 ods. 1 zák. č. 66/2009 Z.z., kde zákonné vecné bremeno vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou vtedy, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov. V zmysle ust. §§ 58 ods. 2 a 59 ods. 1 zák. č. 50/1976 bolo povinnosťou stavebníka preukázať vlastníctvo k pozemku, prípadne iné oprávnenie a účastníkmi stavebného konania mali byť okrem stavebníka a organizácie aj občania, ktorí majú vlastnícke alebo iné práva k pozemkom. Z uvedeného je zrejmé, že aj pokiaľ zriadila stavbu socialistická organizácia bez právneho dôvodu, išlo o protiprávny stav, teda o neoprávnenú stavbu.

3.15. Žalobca dal ďalej súdu do pozornosti nález ÚS SR sp.zn. PL. ÚS. 42/2015 z 12.10.2016, ktorý posudzoval ústavnosť právnej úpravy zák. č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike a v predmetnom náleze rozhodol, že konkrétne zákonné ustanovenia, v ktorých sa používa slovo „jednorazová náhrada“ nie sú v súlade s čl. 20 ods.4 Ústavy. Žalobca je názoru, že týmto Ústavný súd prijal všeobecne záväzný právny názor k ústavnosti „primeranej jednorazovej náhrady“.

4. Okresný súd Prešov rozhodol rozsudkom č.k. 15C/130/2015 - 288 zo dňa 27.04.2017 tak, že žalobu zamietol. Vychádzal z toho, že na nehnuteľnostiach žalobcu vzniklo zákonné vecné bremeno podľa zákona a keďže náhradu za neho považoval za jednorazovú s počítaním premlčacej lehoty od účinnosti zákona, mal uplatnený nárok za premlčaný.

5. Na základe odvolania žalobcu, KS v Prešove uznesením č.k. 18Co/115/2017 - 386 zo dňa 27.09.2018, v poradí prvý rozsudok okresného súdu zrušil. Krajský súd uviedol: K otázke ústavnoprávnej ochrany vlastníckeho práva zaujal názor aj Ústavný súd SR vo svojom Náleze č. PL. ÚS 19/09, v ktorom uviedol, že ústavnoprávna ochrana slobody vlastníctva nie je len ochranou zužujúcou sa na „púhe“ vlastníctvo, resp. majetok. Právo na ochranu vlastníctva, resp. právo na pokojné užívanie majetku je základným právom, ktoré musí byť vnímané v úzkej súvislosti s ochranou slobodnej sféry a súkromia vlastníka. Vlastnícke právo je súčasťou jadra personálnej autonómie jednotlivca vo vzťahu k verejnej moci. Obmedzenie práva na ochranu vlastníctva a práva na pokojné užívanie majetku, musia rešpektovať aj ústavnú hodnotu personálnej autonómie. V tomto Náleze Ústavný súd SR taktiež konštatoval, že právo na ochranu vlastníctva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR neobsahuje explicitnú procedurálnu ochranu, ale jeho autentická ochrana znamená, že procedurálna ochrana je v ňom implikovaná. Uviedol, že už vo svojom Náleze sp.zn. I. ÚS 23/01 uviedol, že slovné spojenie „právo na ochranu“, ktoré je použité v čl. 20 ods. 1 Ústavy SR implikuje v sebe aj potrebu minimálnych garancií procesnej povahy, ktoré sú ustanovené priamo v čl. 20 ods. 1 Ústavy SR a ktorých nedodržanie môže mať za následok jeho porušenie popri porušení práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 a nasl. Ústavy SR. Implicitnú procesnú ochranu Ústavný súd SR potvrdil aj v ďalších nálezoch sp.zn. III. ÚS 328/05, III. ÚS 117/06. Obdobne vo vzťahu k čl. 1 Dodatkového protokolu ESLP uvádza, že daný článok implikuje, že každý zásah do práva na pokojné užívanie majetku musí byť sprevádzaný procedurálnymi garanciami umožňujúcimi jednotlivcom rozumnú možnosť predložiť ich vec pred orgán verejnej moci pre účely efektívneho domáhania sa preskúmania zásahu (Hentrich versus Francúzsko,

sťažnosť č. 13616/88 Rozsudok z 22.09.1994). Citované právne závery Ústavného súdu SR zakladajú teda povinnosť všeobecných súdov zabezpečiť taký výklad hmotnoprávných inštitútov týkajúcich sa obmedzenia vlastníckeho práva, aby bola primerane zabezpečená ochrana vlastníckeho práva. Pokiaľ zo strany žalovaného dochádza k obmedzeniu vlastníckeho práva žalobcov formou realizácie vecného bremena (aj keď zriadeného zákonom) zakladá to zásadnú povinnosť poskytnúť vlastníkom náhradu za takéto obmedzenie. Na takomto právnom závere nemení nič ani skutočnosť, že z ust. § 4 zákona č. 66/2009 Z.z. vyplýva dočasný charakter zákonom zriadeného vecného bremena, ktoré je povinný vlastník pozemku strpieť do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území. Táto právna úprava nerieši otázku definitívneho usporiadania vlastníctva k pozemku, na ktorom je zriadená stavba vo vlastníctve inej osoby, a preto ani náhrada za dočasné obmedzenie vlastníckeho práva formou vecného bremena nie je v kolízii s prípadným nárokom, ktorý vlastníkovi pozemku vznikne v dôsledku konečnej úpravy. Náhrada za vecné bremeno je totiž náhradou za obmedzenie vlastníckeho práva za obdobie do vykonania takejto konečnej úpravy. Preto odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 písm. b/ CSP a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Úlohou súdu prvej inštancie bude zaoberať sa nárokom žalobcu po vecnej stránke a vo veci opakovane rozhodnúť. Zároveň podľa ust. § 396 ods. 3 CSP rozhodne aj o trovách odvolacieho konania.

6. Okresný súd vec znovu prejednal a dospel k nasledujúcim skutkovým a právnym záverom:

6.1. V predmetnej veci je nesporné, že žalobca je vlastníkom parcely M. W. XXX/X - orná pôda o výmere 266 m² v kat. úz. F., zapísanej na G. Č.. XXXX, ktorá je v súčasnosti rozdelená na základe právoplatného rozhodnutia Okresného úradu Prešov, katastrálneho odboru č. C ROEP 30/2013/Pe z 30.12.2013 na novovytvorené parcely M. W. Č.. XXX/X - orná pôda o výmere 111 m² a M. W. Č.. XXX/XXX - orná pôda o výmere 129 m². Ďalej je nesporné, že na nehnuteľnosti bola postavená miestna komunikácia bez súhlasu vlastníka pozemku a do užívania bola daná v roku 1992 vtedajšiemu správcovi miestnej komunikácie - Správe a údržbe miestnych komunikácií Prešov. Pravdivým je tiež tvrdenie, že spornú nehnuteľnosť užíva žalovaný. Obrana žalovaného spočíva v tom, že v rozhodnom období neužíval pozemok bez právneho dôvodu. Poukázal na zák. č. 66/2009 Z.z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý upravuje usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku podľa osobitných predpisov. Predmetným zákonom, konkrétne v ust. § 4, bolo zriadené vecné bremeno na základe zákona.

6.2. Vecné bremeno vzniká „in rem“ a vzťahuje sa na každého vlastníka zaťaženého pozemku bez ohľadu na zmenu vlastníctva a tak nemožno jeho vznik posudzovať samostatne u každého vlastníka zaťaženého pozemku. Je pravdou, že vecné bremena zriadené na základe zákona majú špecifický režim upravený verejnoprávnymi predpismi, na základe ktorých boli zriadené. Vecná bremená sú charakterizované ako právo niekoho iného než vlastníka veci, ktoré ho obmedzuje tak, že je povinný niečo trpieť, niečo sa zdržať, alebo niečo konať. Zákonné vecné bremená tento charakter majú tiež. Ich režim nie je celkom totožný s režimom zmluvných vecných bremien, pretože sa riadia špeciálnou úpravou právnych predpisov, avšak nejde o komplexnú úpravu, ktorá by vylučovala použitie všeobecnej úpravy občianskeho práva o vecných bremenách. V prípade ak špeciálny právny predpis nemá zvláštnu úpravu, riadi sa režim vecných bremien všeobecnou úpravou obsiahnutou v Občianskom zákonníku.

7. Podľa § 4 ods.1 zákona - Ak nemá vlastník stavby ku dňu účinnosti tohto zákona k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec alebo vyšší územný celok. Podkladom na vykonanie záznamu o vzniku vecného bremena v katastri nehnuteľností je súpis nehnuteľností, ku ktorým vzniklo v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

7.1. Súd je toho názoru, že na stavbu postavenú na pozemku vo vlastníctve žalobcu je potrebné aplikovať zák. č. 66/2009 Z.z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Je nesporné, že pozemok patriaci žalobcovi a zastavaný cestnou komunikáciou je zaťažený vecným bremenom od nadobudnutia účinnosti zák. č. 66/2009 Z.z., teda od 1.7.2009.

7.2. Súd sa nestotožňuje s výkladom § 4 ods.1 zákona vykonaného žalobcom. Právo zodpovedajúce vecnému bremenu vzniklo v prospech obcí priamo zo zákona, vo verejnom záujme, k cudzím pozemkom pod delimitovanými stavbami vo vlastníctve obcí, a to dňa 1. júla 2009, dňom, ktorým nadobudol účinnosť

(aj) § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='66/2009%20Z.z.%25234'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Vecné bremeno k pozemkom vzniklo bez ohľadu na to, v akom stave sa tieto stavby k tomuto dňu nachádzali. Podstatné bolo, že obce k tomuto dňu nemali k takýmto pozemkom žiadny právny vzťah. Žalobca predovšetkým nerozlišuje medzi stavbou neoprávnenou a stavbou nepovolenou (čiernou). Podstata neoprávnenej stavby spočíva v tom, že niekto stavia na cudzom pozemku, bez toho aby mu svedčil právny titul umožňujúci na cudzom pozemku stavbu zriadiť. Podstata nepovolenej stavby spočíva v absencii stavebného povolenia. V prejednávanej veci účinnosťou zákona o neoprávnenú stavbu už ísť nemôže. Preto nie je potrebné sa zaoberať, či stavebník nemal právo zriadiť stavbu podľa predpisov platných za čias socializmu (napr. NS ČR sp. zn. 22Cdo/1964/2010 - Ke vzniku práva užívání půdy a jiného zemědělského majetku k zajištění výroby podle zákona č. 123/1975 Sb. nebylo zapotřebí zápisu tohoto práva do evidence nemovitostí. Právo užívání půdy pozemku vzniklé podle tohoto zákona obsahovalo i právo zřídit na pozemku stavbu.), čo by malo vplyv na jej neoprávnenosť. Zákonodarcu v posudzovanej právnej úprave uprednostnil povolenie stavby (vzťah pojmu „stavebné povolenie“ a formulácie ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov) z hľadiska súladu so stavebnými predpismi pred jej oprávnenosťou. Navyiac, ak by išlo o stavbu aj oprávnenú, mal by jej vlastník k nej zväčša aj trvajúce občianskoprávne oprávnenie a k vzniku vecného bremena a pravdepodobne ani bezdôvodného obohatenia by nedošlo. Súd teda robí čiastkový záver, že k stavbe vzniklo právo vecného bremena v prospech žalovaného.

8. K otázke, či náhrada za vecné bremeno by mala byť jednorazová alebo opakovaná poukazuje súd na:

Nález Ústavného súdu SR z 12. októbra 2016, sp. zn. PL. ÚS 42/2015 <aspi://module='JUD'&link='JUD2281250SK'&ucin-k-dni='30.12.9999'>:

bod 27. odôvodnenia: „Náznačkom potenciálneho smerovania k zmene, k odklonu od zaužívej súdnej praxe je uznesenie najvyššieho súdu, ktorým najvyšší súd vyhovel mimoriadnemu dovolaniu a na odvolací súd vrátil vec, v ktorej žalobca v konaní o priznaní náhrady za zriadenie vecného bremena uplatnil právo na opakované plnenie (rentu), no súd prvého ani druhého stupňa žalobcovi nevyhovel (uznesenie sp. zn. 4 M Cdo 2/2014 z 23. apríla 2015).“

bod 52. odôvodnenia: „Súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky sú zákony, ktoré sa nijako nezaobierajú otázkou náhrady za zriadenie vecného bremena. Ako príklad možno spomenúť § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='66/2009%20Z.z.%25234'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky. V prípade takých zákonov aj napriek vyvrátiteľnej domnienke o súlade zákona s ústavou nemožno a priori odmietnuť dôvodnosť pochybnosti o ústavnej konformnosti daného zákona s podmienkou primeranej náhrady za obmedzujúci zásah do vlastníctva.“

bod 63. odôvodnenia: „Na rozdiel od „primeranej náhrady“, ktorá sa pri vyvlastnení poskytuje spravidla jednorazovo, pri nútenom obmedzení možno uvažovať o pravidelných platbách „primeranej náhrady“ počas trvania núteného obmedzenia. Týka sa to predovšetkým takých obmedzení práv vlastníka, v ktorých prípade možno dôvodne očakávať trvanie obmedzujúceho zásahu po dlhý čas. Aj tam, kde sa pri zavedení obmedzenia nepredpokladalo dlhodobé trvanie obmedzujúceho zásahu, no v skutočnosti k takému zásahu došlo, je ústavný dôvod na priznanie opakujúcich sa dávok primeranej náhrady.“

Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. apríla 2015, sp. zn. 4 MCdo 2/2014 <aspi://module='JUD'&link='JUD1548632SK'&ucin-k-dni='30.12.9999'>:

Ak potom zákon č. 66/2009 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='66/2009%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> nedáva vlastníčkovi pozemku žiadnu možnosť domáhať sa usporiadania vlastníckych vzťahov k pozemkom zaťažených zákonným vecným bremenom a ponecháva ich usporiadanie výlučne na dobrej vôli užívateľovi pozemku, záver o neexistencii práva vlastníkov pozemku na náhradu za nútené obmedzenie vlastníckeho práva na dobu vopred neurčiteľnú nemôže byť v súlade nielen s citovanými ustanoveniami Občianskeho zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, Listinou základných práv a slobôd <aspi://module='ASPI'&link='23/1991%20Zb.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, ale ani s Ústavou Slovenskej republiky.

8.1. Stanovenie jednorazovej náhrady by navyiac viedlo k ďalším problémom a súdnym sporom. Jednorazová náhrada za vecné bremeno na dobu neurčitú sa totiž stanovuje na obdobie 20 rokov (Vyhláška č. 492/2004 Z.z. - Výpočet všeobecnej hodnoty vecného bremena sa vykoná takto: a) Práva spojené s nehnuteľnosťou sa odhadnú tak, že sa zistí výhoda, ktorú tieto práva prinášajú oprávnenému (vlastníkovi) v období jedného roka, a hodnota tejto výhody sa násobí pri právach časovo neobmedzených dvadsiatimi, pri právach časovo obmedzených počtom rokov, počas ktorých má

právo ešte trvať, najviac však dvadsiatimi.). Ak by oprávnený z vecného bremena poskytol povinnému náhradný pozemok napr. po 3 rokoch, vznikol by problém s časťou náhrady uvedenú dobu presahujúcej. Súd tak robí ďalší čiastkový záver, že odplata za vecné bremeno podľa zákona sa môže priznávať ako opakovaná. Uvedený záver má zároveň motivovať oprávneného z vecného bremena na definitívne usporiadanie vzťahov v zmysle zákona.

9. Po rozhodnutí odvolacieho súdu predložil žalobca súdu znalecký posudok Znaleckého ústavu - TÚ v Košiciach č. 1, ktorý vyčíslil náhradu za vecné bremeno nasledujúco:

O za rok 2012:

VŠH VB 8,45 EUR/m² pozemku/rok

- od 13.12.2012 vrátane do 31.12.2012 vrátane, za 19 dní / 266 m² 116,68 EUR

O za rok 2013:

VŠH VB 8,79 EUR/m² pozemku/rok (str. 71 ZP)

- od 01.01.2013 vrátane do 31.12.2013 vrátane, za 1 rok/ 266 m² 2.338,14 EUR

O za rok 2014:

VŠH VB 8,96 EUR/m² pozemku/rok (str. 76 ZP)

- od 01.01.2014 vrátane do 02.02.2014 vrátane, za 33 dní / 266 m² 215,48 EUR za rok 2014:

VŠH VB 8,96 EUR/m² pozemku/rok (str. 76 ZP)

-od 03.02.2014 vrátane do 31.12.2014 vrátane, za 332 dní / 240 m² 1.955,98 EUR za

O za rok 2015:

VŠH VB 10,04 EUR/m² pozemku/rok (str. 78 ZP)

- od 01.01.2015 vrátane do 31.12.2015 vrátane, za 1 rok / 240 m² 2.409,60 EUR za rok 2016:

O za rok 2016

VŠH VB 10,07 EUR/m² pozemku/rok (str. 81 ZP)

- od 01.01.2016 vrátane do 30.06.2016 vrátane, za 182 dní / 240 m² 1.201,80 EUR

spolu 8.237,68 EUR. V tejto časti súd posúdil nárok žalobcu ako odôvodnený a prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

9.1. Pokiaľ ide o hodnotenie znaleckého posudku, tak už v R 1/1981 bolo uvedené - Při hodnocení důkazů znaleckým posudkem se soud musí zabývat tím, zda posudek znalce má všechny formální náležitosti, tedy zda závěry uvedené ve vlastním posudku jsou náležitě odůvodněny a zda jsou podloženy obsahem nálezu, zda znalec vyčerpal úkol v rozsahu, jak mu byl zadán, zda přihlédl ke všem skutečnostem, s nimiž se měl vypořádat, zda jeho závěry jsou podloženy výsledky řízení a nejsou v rozporu s výsledky ostatních provedených důkazů. Soud však nemůže přezkoumávat věcnou správnost odborných závěrů znalce, neboť k tomu soudci nemají odborné znalosti anebo je nemají v takové míře, aby mohli toto přezkoumání zodpovědně učinit. To však neznamená, že je soud vázán znaleckým posudkem, že jej musí bez dalšího převzít. Pokud soud má pochybnosti o věcné správnosti znaleckého posudku, nemůže jej nahradit vlastním názorem, nýbrž musí znalci uložit, aby podal vysvětlení, posudek doplnil nebo jinak odstranil jeho nedostatky, popřípadě aby vypracoval nový posudek, nebo musí ustanovit jiného znalce, aby věc znovu posoudil a vyjádřil se i ke správnosti již podaného posudku.

9.2. Súd o vecnej správnosti znaleckého posudku pochybnosti nemal.

9.3. ZP bol doručený právnenmu zástupcovi žalovaného dňa 27.02.2019 s lehotou na vyjadrenie 15 dní. Lehota uplynula dňa 14.03.2019 a žalovaný o jej predĺženie nepožiadaval. Žalovaný až na pojednávaní uviedol, že s určenou výškou náhrady za vecné bremeno nesúhlasí (zdá sa mu privysoká) a navrhuje vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania, resp. vypracovanie nového znaleckého posudku.

9.4. Určenie výšky hodnoty vecného bremena je skutkovou otázkou. Námietky proti obsahu znaleckého posudku sú tiež námietkami skutkovými.

Podľa § 149 C.s.p. - Prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

Podľa § 153 C.s.p.

(1) Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

(2) Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

(3) Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

9.5. Žalobca sa voči ZP ohradil oneskorene a navyš nesubstancovane (nedostatočne určito). Tvrdenie, že náhrada za zdá byť privysoká s uvedením, že nižšia bola určená aj v Bratislave - Petržalke (bez akejkoľvek špecifikácie umožňujúcej porovnanie s prejednávanou vecou), teda tvrdenie iba laické, nepovažuje súd za dostatočné na spochybnenie ZP. Navyš, tieto námietky (rovnako aj materiál „Stanovenie výšky nájomného za pozemky vo vlastníctve Mesta Prešov“ v rokoch 2013 - 2015) boli vznesené oneskorene a na ich preskúmanie by bolo potrebné odročiť pojednávanie. Ak by námietky boli vznesené včas a dostatočne určite, súd by vo veci nepojednával a požiadal o vyjadrenie k nim znalecký ústav, prípadne by znalca predvolal na pojednávanie. Keďže sa tak nestalo, súd na námietky a dôkazný návrh žalovaného nebral zreteľ.

9.6. Už len na okraj súd uvádza, že výška náhrady bola určená nižšia ako v pôvodných ZP vyčísľujúcich výšku bezdôvodného obohatenia, vo vzťahu ku ktorým sa žalobca nedomáhal kontrolného znaleckého posudku.

10. ZP určenú výšku náhrady za vecné bremeno súd aproboval aj s prihliadnutím na to, že vo veci nejde o zriadenie vecného bremena zmluvou na základe vôle vlastníka pozemku ale o nútené obmedzenie jeho vlastníckeho práva, ktoré mu bolo vnútené zákonom. K zníženiu náhrady nemôže viesť ani námietka, že žalobca skupuje takéto „sporné pozemky“ a uplatňuje si z nich peňažné nároky, pretože súd nevidí rozdiel v tom, či by si nárok uplatňoval pôvodný majiteľ (ktorý však zväčša nemá logistické podmienky pre vedenie sporu) alebo majiteľ nový. Táto námietka sa skôr javí ako priznanie konania v rozpore s dobrými mravmi samotným žalovaným, ak sa ten spolieha na neriešenie situácie vyvolanej zákonom len preto, že „obyčajní ľudia“ (pozn. bez pejoratívneho podtextu) si svoje práva voči nemu zväčša neuplatňujú (či už z dôvodu veku, nedostatku trpezlivosti so súdnym konaním, nedostatku finančných prostriedkov a pod.). V obdobných prípadoch je potrebné zdôrazniť, že výška náhrady, či už za bezdôvodné obohatenie alebo za vecné bremeno, musí vychádzať z toho, koľko by žalovaný musel zaplatiť za nájom alebo zriadenie práva stavby k pozemku nezastavanému a nie zastavanému. Určenie napr. nájomného za zastavaný pozemok by bolo reálne nemožné, pretože niet osoby, ktorá by si prenajala pozemok pod verejnou komunikáciou, pretože by to pre ňu nemohlo mať žiadny význam.

11. K námietke žalovaného o nemožnosti priznania náhrady za vecné bremeno z dôvodu, že bolo žalované bezdôvodné obohatenie súd uvádza - žalobca nie je povinný svoj nárok vymedziť právne (iura novit curia). Je povinný vymedziť ho iba skutkovo. Skutok je definovaný jeho podstatou a následkom. Pri nezmenenom skutku je súd povinný podradiť ho pod zodpovedajúcu právnu normu, napriek tomu, že žalobca sa domáha aplikácie právnej normy inej. V prejednávanej veci iným právnym posúdením oproti posúdeniu žalobcu k žiadnej zmene skutku nedošlo, pretože jeho podstatou je užívanie pozemku žalobcu stavbou žalovaného a následkom je ujma spočívajúca v neplatení za toto užívanie.

12. K požiadavke žalobcu na priznanie obchodnoprávneho úroku z omeškania súd uvádza - žalobca, či už úmyselne alebo neúmyselne prehliada českú judikatúru (na ktorú inak hojne odkazuje), a to konkrétne na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 32Odo/872/2003, kde sa uvádza: „Odvolaciemu súdu nemožno vytknúť nesprávne právne posúdenie, ak došiel k záveru, že nárok žalobkyne je nárokom občianskoprávnym. Preto odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa správne uzavrel, že uplatnený nárok žalobkyne je oprávneným nárokom občiansko-právnym, na zaplatenie náhrady za obmedzenie užívania ich pozemkov z titulu bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 OZ, ktoré získal žalovaný bez právneho dôvodu, aby začlenil predmetné pozemky medzi verejné priestranstvá ako súčasť parku určeného ku každodennej rekreácii občanov mesta, a za toto užívanie a obmedzenie vlastníckych práv žalobkyne nezaplatil žiadnu náhradu. Ďalej tento názor vyplýva aj z uznesenia Ústavného súdu ČR sp. zn. III. ÚS/338/04, kde sa uvádza: „Všeobecné súdy správne dospeli k záveru, že nárok Ing. arch. H. na zaplatenie náhrady za obmedzenie užívania jeho pozemkov z titulu bezdôvodného obohatenia v zmysle ustanovenia § 451 OZ vzniknutý začlenením predmetných pozemkov tvoriacich súčasť parku Stromovka medzi verejné priestranstvá určené ku každodennej rekreácii občanov mesta je nárokom občianskoprávnym.“

12.1. V prejednávanej veci pri náhrade za vecné bremeno niet žiadneho zákonného podkladu na definovanie vzťahu medzi žalobcom a žalovaným ako vzťahu občianskoprávneho.

13. Pokiaľ ide o úrok z omeškania, splatnosť náhrady za vecné bremeno zákonom určená nie je. Treba teda vychádzať z § 563 ods. 1 OZ - Ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právny predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

13.1. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka - dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka - ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka - výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná sadzba ECB k jednotlivým dňom omeškania bola 0,05% ročne.

13.2. Žalobca požadoval úroky z omeškania nasledujúco:

- 8,05 % ročne zo sumy 7 541,91 € od 06.03.2015 až do zaplatenia,
- 8,05 % ročne zo sumy 210,67 € od 30.03.2015 až do zaplatenia,
- 8,05 % ročne zo sumy 4 505,40 € od 07.07.2016 až do zaplatenia.

13.3. Súd priznal úroky z omeškania nasledujúco:

- 5,05 % ročne zo sumy 7 541,91 € od 28.03.2015 až do zaplatenia, a to preto, že v tejto výške bol nárok uplatnený na Okresnom súde Prešov ako rozšírenie návrhu vo veci sp. zn. 13C/217/2008 dňa 06.03.2015, pričom k jeho zamietnutiu došlo na pojednávaní konanom dňa 26.03.2015 za prítomnosti právneho zástupcu žalovaného, a teda žalovaný mal plniť dňa 27.03.2015 a keď tak neurobil, nasledujúcim dňom sa dostal do omeškania,

- 5,05 % ročne zo sumy 210,67 € od 14.08.2015 až do zaplatenia, a to preto, že v prejednávanej veci došlo k rozšíreniu návrhu o túto sumu žalobou zo dňa 30.03.2015, pričom táto bola doručená žalovanému dňa 12.08.2015, teda tento mal plniť dňa 13.08.2015, a pokiaľ tak neurobil, nasledujúcim dňom sa dostal do omeškania,

- 5,05 % ročne zo sumy 485,10 € od 04.08.2016 až do zaplatenia, a to preto, že rozšírený návrh nad sumu 7 752,58 € bol doručený žalovanému dňa 02.08.2016, teda tento mal plniť dňa 03.08.2016, a pokiaľ tak neurobil, nasledujúcim dňom sa dostal do omeškania.

14. Podľa § 251 C.s.p. - Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods.1 C.s.p. - Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 257 C.s.p. - Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 262 ods.1 C.s.p. - O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

14.1. Žalobca ku dňu rozhodnutia súdu požadoval zaplatiť sumu 8237,68 € +

- 8,05% ročne zo sumy 7541,91 € od 06.03.2015 do 21.02.2019 = 2408,53 € ,

- 8,05% ročne zo sumy 210,67 € od 30.03.2015 do 21.02.2019 = 66,16 € ,

- 8,05% ročne zo sumy 485,10 € od 07.07.2016 do 21.02.2019 = 102,60 € = spolu 10814,97 €.

14.2. Žalobcovi ku dňu rozhodnutia súdu bola priznaná suma 8237,68 € +

- 5,05% ročne zo sumy 7541,91 € od 28.03.2015 do 21.02.2019 = 1487,99 € ,

- 5,05% ročne zo sumy 210,67 € od 14.08.2015 do 21.02.2019 = 37,51 € ,

- 5,05% ročne zo sumy 485,10 € od 04.08.2016 do 21.02.2019 = 62,49 € = spolu 9825,67 €.

14.3. Úspech žalobcu - 90,85%, úspech žalovaného - 09,15%, čistý úspech žalobcu a nárok na náhradu trov konania - 81,70%.

14.4. Vzhľadom na to, že išlo o konania, v ktorom výška nároku závisela od znaleckého posudku, vychádzal súd z toho, že žalobca bol v časti istiny úspešný v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Podľa § 359 C.s.p. - Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Prešov v dvoch (2) vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. - V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. - Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 C.s.p. - (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. - Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.